

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟ
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ**

Αριθμός 4088	Παρασκευή, 13 Ιουλίου 2007	281
---------------------	-----------------------------------	------------

Αριθμός 17

Η Σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας αναφορικά με τους φόρους πάνω στο Εισόδημα που σύμφωνα με το Άρθρο 169.1 του Συντάγματος, συνομολογήθηκε και υπογράφηκε στις 27 Απριλίου 2007 στην Ελληνική, Ιταλική και Αγγλική γλώσσα, ύστερα από Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 64.584 και ημερομηνία 9 Νοεμβρίου 2006, δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 169.3 του Συντάγματος.

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου, στο εξής αναφερόμενες τα «Συμβαλλόμενα Κράτη», επιθυμώντας τη σύναψη Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους πάνω στο εισόδημα και την ενδυνάμωση της πειθαρχημένης ανάπτυξης των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των δύο Κρατών μέσα στα πλαίσια μεγαλύτερης συνεργασίας, έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

ΕΚΤΑΣΗ ΔΙΑΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται πάνω σε φόρους επί του εισοδήματος, που επιβάλλονται για λογαριασμό Συμβαλλόμενου Κράτους, πολιτικής υποδιαίρεσης ή τοπικής αρχής αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτοί επιβάλλονται.
2. Θα θεωρούνται ως φόροι επί του εισοδήματος όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε ολόκληρο το εισόδημα ή επί στοιχείων εισοδήματος, περιλαμβανομένων και φόρων επί των κερδών από την αποξένωση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, φόρων επί των μισθών ή αντιμισθιών που καταβάλλονται από επιχειρήσεις καθώς επίσης και φόρων επί της ανατίμησης κεφαλαίου.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι πάνω στους οποίους η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμόζεται είναι :
 - (α) στην περίπτωση του Αγίου Μαρίνου:

ο γενικός φόρος εισοδήματος (general income tax) ο οποίος επιβάλλεται:

 - (i) σε άτομα;
 - (ii) σε νομικά πρόσωπα και σε ατομικές επιχειρήσεις;

ακόμα και αν εισπράττεται με παρακράτηση φόρου.
(στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο "φόρος Αγίου Μαρίνου").

 - (β) στην περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας:

- (i) ο φόρος εισοδήματος,
 - (ii) ο εταιρικός φόρος,
 - (iii) η έκτακτη εισφορά για την άμυνα της Δημοκρατίας, και
 - (iv) ο φόρος επί κεφαλαιουχικών κερδών.

ακόμα και αν εισπράττεται με παρακράτηση φόρου.
(στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο "Κυπριακός φόρος").
4. Η Σύμβαση θα εφαρμόζεται επίσης πάνω σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιας φύσης φόρους οι οποίοι επιβάλλονται μετά την υπογραφή της Σύμβασης, επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια την άλλη για οποιεσδήποτε ουσιαστικές αλλαγές γίνονται στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες.

Άρθρο 3
ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν άλλως προκύπτει από κείμενο:
- (α) ο όρος «Άγιος Μαρίνος» σημαίνει την επικράτεια της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου περιλαμβανομένης οποιασδήποτε άλλης περιοχής εντός της οποίας η Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία·
 - (β) ο όρος «Κύπρος» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία και, ότε χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική του έννοια, περιλαμβάνει την εθνικ επικράτεια, τα χωρικά ύδατα της Κύπρου καθώς επίσης κι οποιαδήποτε άλλη περιοχή, εκτός των χωρικών υδάτων περιλαμβανομένης της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, η οποία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τους νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει καθοριστεί ως περιοχή στην οποία η Κυπριακή Δημοκρατία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία·
 - (γ) ο όρος «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει, όπως απαιτούν τα συμφραζόμενα, τον Άγιο Μαρίνο και την Κύπρο·
 - (δ) ο όρος "πρόσωπο" σημαίνει άτομο, εταιρεία ή οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων·
 - (ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα η οποία θεωρείται ως νομικό πρόσωπο για σκοπούς φορολογίας στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος·
 - (ζ) ο όρος «επιχείρηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
 - (η) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος που διεξάγεται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εκτός αν η μεταφορά διεξάγεται μόνο μεταξύ περιοχών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

- (θ) ο όρος "πολίτης" σημαίνει:
 - i) οποιοδήποτε άτομο κατέχει την εθνικότητα ή υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,
 - ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, συνεταιρισμό ή σύνδεσμο που καθιερύεται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.
- (ι) ο όρος "αρμόδια αρχή" σημαίνει:
 - (i) στον Άγιο Μαρίνο: το Υπουργείο Οικονομικών.
 - (ii) στην Κύπρο: τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
- (κ) ο όρος «επιχείρηση» εφαρμόζεται στη διεξαγωγή οποιασδήποτε επιχείρησης.
- (λ) ο όρος «επιχείρηση» περιλαμβάνει την άσκηση επαγγελματικών υπηρεσιών και άλλων ανεξάρτητων δραστηριοτήτων.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιοδήποτε χρόνο από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος δεν καθορίζεται σε αυτή, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο, θα έχει την έννοια που έχει κατά το χρόνο εκείνο δυνάμει του δικαίου του Κράτους τούτου για τους σκοπούς τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται καλύπτονται από τη Σύμβαση, οποιαδήποτε έννοια σύμφωνα με το σχετικό φορολογικό νόμο του Κράτους αυτού υπερισχύει της έννοιας που αποδίδεται στον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4

ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος "κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας διοίκησης του, ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και επίσης περιλαμβάνει το Κράτος αυτό, και οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ο όρος όμως αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο υποκείμενο σε φορολογία σε αυτό το Κράτος αναφορικά μόνο με εισόδημα από πηγές του Κράτους αυτού.

2. Όπου, λόγω των διατάξεων της παραγράφου 1, άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική του υπόσταση θα αποφασίζεται ως ακολούθως:
- (α) θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτό· αν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτό και στα δύο Κράτη, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους με το οποίο οι προσωπικές και οικονομικές του σχέσεις είναι στενότερες (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).
 - (β) αν το Κράτος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωτικών συμφερόντων δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή στο ένα ή στο άλλο Κράτος, θα θεωρείται ως κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει συνήθη κατοικία.
 - (γ) αν έχει συνήθη κατοικία και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι πολίτης.
 - (δ) αν είναι πολίτης και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.
3. Όπου, λόγω των διατάξεων της παραγράφου 1, πρόσωπο άλλο από άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε θα θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησής του.

Άρθρο 5

ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" σημαίνει κάποια σταθερή βάση επιχείρησης μέσω της οποίας οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται πλήρως ή μερικώς.

2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει ειδικότερα:
 - (α) έδρα διοίκησης·
 - (β) υποκατάστημα·
 - (γ) γραφείο·
 - (δ) εργοστάσιο·
 - (ε) εργαστήριο·
 - (στ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή ή πηγή εξόρυξης φωταερίου, λατομείο ή οποιαδήποτε άλλη πηγή εξόρυξης ή εκμετάλλευσης φυσικού πλούτου·
3. Εργοτάξιο, κατασκευή, έργο εγκατάστασης ή συναρμολόγησης, ή εποπτικές δραστηριότητες σε σχέση με αυτά αποτελούν μόνιμη εγκατάσταση, αλλά μόνο όπου το εργοτάξιο, έργο ή δραστηριότητα διαρκούν για περίοδο πέραν των δώδεκα μηνών·
4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:
 - (α) τη χρήση διευκολύνσεων μόνο για σκοπούς εναποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση·
 - (β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό εναποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης·
 - (γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό επεξεργασίας αυτών από άλλη επιχείρηση·
 - (δ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συλλογής πληροφοριών για την επιχείρηση·
 - (ε) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για σκοπούς διεξαγωγής οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα για την επιχείρηση·

(στ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό οποιουδήποτε συνδυασμού των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (ε), νοουμένου ότι η όλη δραστηριότητα της σταθερής βάσης της επιχείρησης ως αποτέλεσμα του συνδυασμού αυτού έχει προοπτασκειαστικό ή επιβιοθητικό χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όπου πρόσωπο - πλην ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 - ενεργεί εκ μέρους επιχείρησης και έχει, και συνήθως ασκεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξουσιοδότηση για σύναψη συμβάσεων στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σ' αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, αν διεξάγονταν μέσω σταθερής βάσης της επιχείρησης δεν θα καθιστούσαν αυτή τη σταθερή βάση μόνιμη εγκατάσταση, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου αυτής.
6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο Κράτος αυτό μέσω μεσίτη, γενικού παραγγελιοδόχου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου αντιπροσώπου, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στο συνηθισμένο πλαίσιο εργασίας τους.
7. Το γεγονός ότι μια εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασία στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή άλλως πως), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καταστήσει μία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη ιδιοκτησία, (περιλαμβανομένου εισοδήματος από τη γεωργία ή τη δασοκομία), που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται από το άλλο αυτό Κράτος.
2. Ο όρος "ακίνητη ιδιοκτησία" θα έχει την έννοια που έχει δυνάμει των διατάξεων του νόμου του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος "ακίνητη ιδιοκτησία" εν πάση περιπτώσει περιλαμβάνει παραρτήματα και υποστατικά της ακίνητης ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα που υπόκεινται στις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ακίνητης ιδιοκτησίας, επικαρπία πάνω σε ακίνητη ιδιοκτησία και δικαιώματα μεταβλητών ή πάγιων πληρωμών έναντι εκμετάλλευσης ή δικαιώματος εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλου φυσικού πλούτου. Πλοία, πλοίαρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη ιδιοκτησία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται πάνω στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, μίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης ιδιοκτησίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας μιας επιχείρησης.

Άρθρο 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο μέσα στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως αναφέρονται πιο πάνω, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται και στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που αναλογεί στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, όπου μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, θα θεωρούνται, όσον αφορά το κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ως κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούνταν από αυτήν, αν αυτή αποτελούσε ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα, κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αυτή αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, θα εκπίπτονται όλες οι δαπάνες που γίνονται για σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και των γενικών διαχειριστικών δαπανών, είτε αυτές έγιναν στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα αναλογούντα σε μόνιμη εγκατάσταση κέρδη με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα αυτής, τίποτα στην παράγραφο 2 δεν θα εμποδίζει το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος από του να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με τέτοιο επιμερισμό όπως συνηθίζεται. Η μέθοδος που χρησιμοποιείται για τον επιμερισμό πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιλαμβάνονται σε αυτό το Άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι αναλογεί σε μια μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.
6. Για σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων του Άρθρου αυτού, τα κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο για κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχει επαρκής λόγος για το αντίθετο.
7. Όπου τα κέρδη περιλαμβάνουν και στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, οι διατάξεις των Άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές περιλαμβάνουν κέρδη που προέρχονται από την ενοικίαση πλοίων ή αεροσκαφών επί πλήρους (συγκεκριμένης χρονικής διάρκειας ή συγκεκριμένου ταξιδιού) βάσεως. Περιλαμβάνουν επίσης κέρδη που προέρχονται από την ενοικίαση πλοίων ή αεροσκαφών επί της βάσεως γυμνού σκάφους, αν τέτοιες δραστηριότητες ενοικίασης συνεπάγονται στις δραστηριότητες στην παράγραφο 1.
3. Κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από τη χρήση, συντήρηση ή ενοικίαση εμπορευματοκιβωτίων (περιλαμβανομένων ρυμουλκών φορτηγών και του σχετικού εξοπλισμού για τη μεταφορά των εμπορευματοκιβωτίων), τα οποία συνεπάγονται στα κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θα θεωρούνται για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 ως κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές.
4. Οι διατάξεις του Άρθρου αυτού θα εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία, σε κοινή επιχείρηση ή σε πρακτορείο διεθνών επιχειρήσεων.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Όπου:
 - (α) επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

- (β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και στη μια ή την άλλη περίπτωση τίθενται ή επιβάλλονται όροι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από αυτούς που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε όλα τα κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα πραγματοποιούνταν από μια από αυτές τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω των όρων αυτών δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Όπου Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη επιχείρησης του Κράτους αυτού - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη επί των οποίων επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί από αυτό το άλλο Κράτος και τα κέρδη που έτσι περιλήφθηκαν είναι κέρδη που θα πραγματοποιούνταν από την επιχείρηση του πρώτου αναφερόμενου Κράτους, αν οι όροι που τέθηκαν μεταξύ των δυο επιχειρήσεων θα ήταν εκείνοι οι οποίοι τίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος θα προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του επιβλητέου σε αυτό φόρου, επί των κερδών αυτών. Κατά τον καθορισμό του προσαρμοσμένου ποσού θα λαμβάνονται υπόψη οι άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διαβουλεύονται μεταξύ τους.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα, που καταβάλλονται από εταιρεία, κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται μόνο στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ο όρος "μερίσματα" όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικών τίτλων ή άλλων δικαιωμάτων, εκτός απαιτήσεων χρεών που δίνουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, όπως και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους του οποίου η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ως κάτοικος Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, και τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.
4. Όπου εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, αποκτά κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος, δεν μπορεί να επιβάλει οποιοδήποτε φόρο πάνω στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή αν οι μετοχές για τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με μόνιμη εγκατάσταση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε και να υποβάλει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φορολογία αδιανέμητων κερδών της εταιρείας, έστω και αν τα μερίσματα που καταβάλλονται ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εξ' ολοκλήρου ή εν μέρει από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11

ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος "τόκοι", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών οποιασδήποτε μορφής, ανεξάρτητα αν εξασφαλίζονται ή μη με υποθήκη και αν συμμετέχουν ή μη στα κέρδη του χρεώστη, και ειδικότερα, εισόδημα από κυβερνητικά χρεόγραφα και ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, περιλαμβανομένων πληρωμών και βραβείων που συνδέονται με τέτοια χρεόγραφα, ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους. Πρόσθετες επιβαρύνσεις για καθυστερημένες πληρωμές δε θα θεωρούνται ως τόκοι για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, και οι απαιτήσεις χρεών αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται οι τόκοι είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτή την περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.
4. Τόκοι θα θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν αυτός που τους καταβάλλει είναι κάτοικος του Κράτους αυτού. Όπου όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε μη, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση σε σχέση με την οποία δημιουργήθηκε το χρέος από το οποίο προήλθαν οι καταβαλλόμενοι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση, τότε τέτοιοι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.
5. Όπου λόγο ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου αυτών, ή μεταξύ αυτών των δυο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένου υπόψη του χρέους για το οποίο καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου, αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το επιπλέον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, θα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος "δικαιώματα", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει κάθε φύσης πληρωμές που εισπράττονται έναντι της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης οποιουδήποτε πνευματικού δικαιώματος για λογοτεχνική, καλλιτεχνική ή επιστημονική εργασία, περιλαμβανομένων λογισμικών ηλεκτρονικών υπολογιστών, κινηματογραφικών ταινιών και ηχογραφήσεων ή μαγνητοσκοπήσεων για ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση, οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανικού σχεδίου, μουσικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα αυτά, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία για την οποία καταβάλλεται, σχετικά με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα αυτά, είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.
4. Δικαιώματα θα θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν αυτός που τα καταβάλλει είναι κάτοικος του Κράτους αυτού. Όπου όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε μη, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία αναφορικά με τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα σχετίζεται πραγματικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση, τα δικαιώματα αυτά θα θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

5. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τα δικαιώματα και του δικαιούχου αυτών ή μεταξύ και των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της χρήσης του δικαιώματος ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου θα εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε τέτοια περίπτωση, το επιπλέον μέρος των δικαιωμάτων παραμένει φορολογητέο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

1. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση ακίνητης ιδιοκτησίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Κέρδη από την αποξένωση κινητής ιδιοκτησίας που αποτελεί μέρος ιδιοκτησίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, περιλαμβανομένων και κερδών από την αποξένωση τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση), μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή κινητής περιουσίας που είναι συνυφασμένη με λειτουργία τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, θα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση μετοχών που αντλούν πέραν του 50 τοις εκατό της αξίας τους άμεσα ή έμμεσα από ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
5. Κέρδη από την αποξένωση οποιασδήποτε ιδιοκτησίας πλην αυτής που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου αυτός που την αποξενώνεται είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων των Άρθρων 15, 17, 18, 19 και 20, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, η αντιμισθία που προέρχεται από αυτές μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αντιμισθία που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος αν:
 - (α) αυτός που λαμβάνει την αντιμισθία βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες μέσα σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, αρχίζει ή τελειώνει στο σχετικό οικονομικό έτος· και
 - (β) η αντιμισθία καταβάλλεται από, ή εκ μέρους εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
 - (γ) η αντιμισθία δεν επιβαρύνει μόνιμη εγκατάσταση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αντιμισθία που αποκτάται αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος που χρησιμοποιείται σε διεθνείς μεταφορές από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, θα φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

Άρθρο 15 **ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ**

Οι αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή του Συμβουλίου Ελεγκτών μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 16 **ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ**

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες ψυχαγωγίας που παρέχει ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός, ή ως αθλητής και οι οποίες διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Όπου το εισόδημα αναφορικά με τις προσωπικές δραστηριότητες που διεξάγονται από καλλιτέχνη ή αθλητή υπό την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται στον ίδιο αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες του καλλιτέχνη ή αθλητή.

Άρθρο 17 **ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ**

1. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 18, συντάξεις και παρόμοια αντιμισθία που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παρελθούσα απασχόληση, θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν θα εφαρμόζονται αν ο παραλήπτης δεν υπόκειται σε φορολογία για το εισόδημα αυτό στο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού. Σε τέτοια περίπτωση το εισόδημα αυτό θα φορολογείται στο Κράτος στο οποίο πηγάζει.
3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού, συντάξεις και παρόμοια αντιμισθία που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας κοινωνικών ασφαλίσεων, θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 18

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. (α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλη παρόμοια αντιμισθία, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, σε άτομο αναφορικά με υπηρεσίες που πρόσφερε στο Κράτος αυτό, πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.
- (β) Εντούτοις, τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλη παρόμοια αντιμισθία θα φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το άτομο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού, το οποίο:
 - (i) είναι πολίτης του Κράτους αυτού· ή
 - (ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.
2. (α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από, ή από ταμεία που έχουν συσταθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, σε άτομο αναφορικά με τις υπηρεσίες που πρόσφερε στο Κράτος αυτό, πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή, θα φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

(β) Εντούτοις, τέτοια σύνταξη θα φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το άτομο είναι κάτοικος και πολίτης αυτού του Κράτους.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 14, 15, 16 και 17 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλη παρόμοια αντιμισθία και σε συντάξεις αναφορικά με υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με βιομηχανική ή εμπορική επιχείρηση που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 19

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ, ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

Καθηγητής, δάσκαλος ή ερευνητής που επισκέπτεται προσωρινά ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο που δεν ξεπερνά τα 2 έτη για σκοπούς διδασκαλίας ή ερευνών σε πανεπιστήμιο, κολέγιο, σχολείο ή άλλο παρόμοιο εκπαιδευτικό ίδρυμα, και ο οποίος είναι ή ήταν, αμέσως πριν αυτή την επίσκεψη, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, θα εξαιρείται της φορολογίας στο πρώτο - αναφερόμενο κράτος αναφορικά με αντιμισθία για τέτοια διδασκαλία ή έρευνα.

Άρθρο 20

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΙ

1. Πληρωμές από το εξωτερικό που σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την επίσκεψη σε Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά για σκοπούς τεχνικής, επαγγελματικής ή επιχειρηματικής εκπαίδευσης ή επιμόρφωσής του, λαμβάνει για σκοπούς συντήρησης, εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης του ή ως υποτροφία για σκοπούς εκπαίδευσής του, δεν θα φορολογούνται στο Κράτος αυτό.
2. Αντιμισθία την οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος λαμβάνει για υπηρεσίες που παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος για περίοδο δύο ετών νοουμένου ότι οι υπηρεσίες αυτές σχετίζονται με την συντήρηση, εκπαίδευση ή επιμόρφωσή του.

Άρθρο 21

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, απ' όπουδήποτε και αν αυτά προκύπτουν, που δεν αναφέρονται στα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης θα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της Παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, εξαιρουμένου εισοδήματος από ακίνητη ιδιοκτησία όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο αποδέκτης του εισοδήματος αυτού, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία για την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται πραγματικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση.. Σε τέτοια περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.

Άρθρο 22

ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Όπου κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο-αναφερόμενο Κράτος θα επιτρέψει ως αφαίρεση από το φόρο επί του εισοδήματος του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στο άλλο Κράτος. Η αφαίρεση αυτή όμως, δεν θα υπερβαίνει εκείνο το μέρος του φόρου εισοδήματος, όπως αυτό υπολογίζεται πριν την παραχώρηση της αφαίρεσης, που αναλογεί στο εισόδημα το οποίο μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Όπου σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους απαλλάσσεται από το φόρο στο Κράτος αυτό, το Κράτος αυτό μπορεί παρόλα αυτά, στον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του υπολοίπου εισοδήματος του κατοίκου αυτού, να λάβει υπόψη το εισόδημα που απαλλάσσεται από τη φορολογία.

Άρθρο 23

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

1. Οι πολίτες ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική υποχρέωση, διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες οι πολίτες του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα αναφορικά με κατοικία, υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται επίσης για πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.
2. Άτομα χωρίς υπηκοότητα τα οποία είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο ένα ή στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική υποχρέωση, διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες οι πολίτες του εν λόγω Κράτους κάτω από αυτές τις συνθήκες, υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται.
3. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δε θα τυγχάνει λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που ασχολούνται με τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν θα ερμηνεύεται ως να υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, ελαφρύνσεις ή μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω της αστικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εκτός της περίπτωσης όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 5 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 5 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς προσδιορισμού των φορολογητέων κερδών της επιχείρησης αυτής, θα εκπίπτονται, κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις ως να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.
5. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων ανήκει εξ ολοκλήρου ή μερικώς ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υπόκεινται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική υποχρέωση που είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη από την φορολογία και τις σχετικές υποχρεώσεις στις οποίες άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται.

Άρθρο 24

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

1. Όπου πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών συνεπάγονται ή δυνατό να συνεπάγονται γι' αυτό την επιβολή φορολογίας που δεν συνάδει με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, αυτός μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από τον εσωτερικό νόμο των Κρατών αυτών, να παρουσιάσει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή αν η περίπτωση του εμπίπτει στη παράγραφο 1 του άρθρου 23, σε αυτή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι πολίτης. Η υπόθεσή πρέπει να παρουσιαστεί μέσα σε δύο χρόνια από την πρώτη γνωστοποίηση της ενέργειας που οδήγησε στην φορολογία που δεν συνάδει με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή οφείλει, αν η ένσταση φανεί σε αυτή δικαιολογημένη και δεν είναι σε θέση η ίδια να δώσει την κατάλληλη λύση, να καταβάλει προσπάθεια για επίλυση της υπόθεσης με αμοιβαία συμφωνία μαζί με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν συνάδει με τη Σύμβαση. Η διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας θα λήξει μέχρι το τέλος του τρίτου έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η υπόθεση παρουσιάστηκε από το φορολογούμενο. Αν επιτευχθεί συμφωνία, θα υλοποιηθεί ανεξάρτητα των οποιωνδήποτε χρονικών περιορισμών που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.
3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών οφείλουν να καταβάλλουν προσπάθεια για επίλυση με αμοιβαία συμφωνία οποιωνδήποτε δυσχερειών ή αμφιβολιών προκύπτουν από την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται το ένα το άλλο για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προνοούνται από τη Σύμβαση.
4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, και μέσω μικτής Επιτροπής που αποτελείται από τις ίδιες ή αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 25

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν τέτοιες πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλομένων Κρατών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, εφόσον η φορολογία σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτή δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Οποιαδήποτε πληροφορία που λαμβάνεται από Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται απόρρητη, κατά τον ίδιο τρόπο που θεωρείται η πληροφορία που λαμβάνεται σύμφωνα με τους εσωτερικούς νόμους του

Κράτους αυτού και θα αποκαλύπτεται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (περιλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που επιφορτίζονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη ή την εκτέλεση ή δίωξη ή τη διευθέτηση ενστάσεων σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο γι' αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες σε δημόσιες δικαστικές διαδικασίες ή δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 θα ερμηνεύονται ως να επιβάλλουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:
 - (α) εφαρμογής διοικητικών μέτρων για την παροχή των πληροφοριών που βρίσκονται σε αντίθεση με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
 - (β) παροχής πληροφοριών που δεν μπορούν να ληφθούν βάσει των νόμων ή βάσει της συνηθισμένης διοικητικής διαδικασίας αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
 - (γ) παροχής πληροφοριών, οι οποίες θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με το δημόσιο συμφέρον.

Άρθρο 26

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΙ

Τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα δημοσιονομικά προνόμια των μελών διπλωματικών αποστολών ή του προξενικού σώματος που διέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 27
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα γνωστοποιήσουν το ένα στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, ότι οι διαδικασίες που απαιτούνται από την εσωτερική νομοθεσία για την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής έχουν ολοκληρωθεί. Η Σύμβαση αυτή θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία λήψης της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις και οι διατάξεις της θα εφαρμόζονται:

- (α) στην περίπτωση των φόρων που παρακρατούνται στην πηγή, αναφορικά με ποσά που εισπράττονται κατά ή μετά την 1 Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ· και
- (β) στην περίπτωση των άλλων φόρων επί του εισοδήματος, αναφορικά με τους φόρους που επιβάλλονται για φορολογικές περιόδους που αρχίζουν από την 1 Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 28
ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι να τερματιστεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να τερματίσει τη Σύμβαση όχι νωρίτερα από 5 χρόνια από την έναρξη ισχύος της, μέσω της διπλωματικής οδού, δίδοντας γραπτή προειδοποίηση τερματισμού τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος του ημερολογιακού έτους. Σε τέτοια περίπτωση η Σύμβαση παύει να ισχύει:

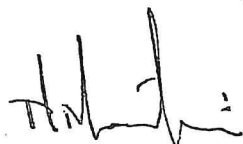
- (i) στην περίπτωση των φόρων που παρακρατούνται στην πηγή, αναφορικά με ποσά που εισπράττονται από την 1 Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους εντός του οποίου δίδεται η προειδοποίηση τερματισμού· και

- (ii) στην περίπτωση των άλλων φόρων επί του εισοδήματος, αναφορικά με φόρους που επιβάλλονται για φορολογικές περιόδους που αρχίζουν από την 1 Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του ημερολογιακού έτους εντός του οποίου δίδεται η προειδοποίηση τερματισμού.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

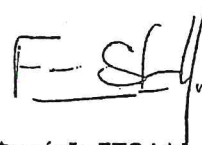
Έγινε στη Λευκωσία την 27^η Απριλίου 2007, σε δύο πρωτότυπα στην Ελληνική, Ιταλική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφορετικής ερμηνείας, το Αγγλικό κείμενο θα υπερισχύει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Φώτης ΦΩΤΙΟΥ
Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΜΑΡΙΝΟΥ

Φιορένζο ΣΤΟΛΦΙ
Υπουργός Εξωτερικών
και Πολιτικών Υποθέσεων

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Στη Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Αγίου Μαρίνου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους πάνω στο εισόδημα.

Κατά την υπογραφή της Σύμβασης που συνομολογήθηκε σήμερα μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Αγίου Μαρίνου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους πάνω στο εισόδημα, οι ακόλουθες πρόσθετες διατάξεις που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης αυτής έχουν συμφωνηθεί.

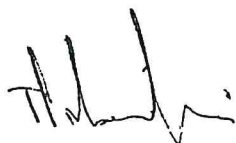
Είναι κατανοητό ότι:

1. Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής δεν θα εμποδίζουν την εφαρμογή της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου που προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με εκείνα που θεσπίζονται στην Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 7 Δεκεμβρίου 2004.
2. Αναφορικά με την παράγραφο 1, σημείο ε) του Άρθρου 3, στον Άγιο Μαρίνο το καταπίστευμα θα τυχάνει μεταχείρισης ως νομικό πρόσωπο για σκοπούς φόρου, όπου και μόνο στο βαθμό που τέτοιο καταπίστευμα υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στον Άγιο Μαρίνο.
3. Αναφορικά με την παράγραφο 2 του Άρθρου 5, «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει διακομιστή (server).

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στη Λονδίνα την 27^η Απριλίου 2007, σε δύο πρωτότυπα στην Ελληνική, Ιταλική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφορετικής ερμηνείας, το Αγγλικό κείμενο θα υπερισχύει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Φώτης ΦΩΤΙΟΥ
Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΜΑΡΙΝΟΥ

Φιορένζο ΣΤΟΛΦΙ
Υπουργός Εξωτερικών
και Πολιτικών Υποθέσεων